

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 34. Sessio sexta. Imperator in Concilio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](#)

In Orientem? ecce, Orientales adsunt. Sæculum IX.
Claudetur janua, quam, si isti clauserint, A. C. 869.
nemo aperiet. Dic, vir Dei, quid babes
pro causa tua? Photius respondit: Ju-
stificatio mea non est in hoc mundo. Si
in hoc mundo esset, videretis eam. Ba-
hanes reposuit: Credimus, quod pudore
& metu turbatus despias, nesciens, quid
loquaris. Hinc Sancta & universalis Sy-
nodus concedit tibi spatium, quo consulas
saluti tuæ. Vade, dum redire jubearis.
Photius: Spatium temporis nullum peto;
me autem dimittere in vestra potestate est.
Tandem Bahanes eum rursus monuit, ut
salutem suam curaret, & perpendere,
post Legatorum abitum, quidquid dictu-
rus vel facturus esset, nihil firmum fore
vel validum. Sed frustra omnia; ipse
enim vocem obstinate pressit. Tandem
Concilium: Vadat, & penset, quid sibi
profuturum sit. Exivit Photius, & so-
luta est Sessio.

§. XXXIV.

Sessio sexta. Imperator in Concilio.

Sessioni sextæ vigesima quinta Octo-
bris celebratæ ipse Imperator Basilius
primo loco sedens interfuit. Cum Me-
trophanes Smirnensis brevem sermonem
in laudem Concilii & Imperatoris pro-
nunciaasset, Patres luci Cœli, & fluminis
terræ comparans, jussit Imperator
legi

Sæculum IX. legi libellum a Legatis Papæ allatum, in
A. C. 869. quo tota causa in compendium contra-
hebatur, & dicebatur in fine; quia jam
tota Ecclesia in damnando Photio con-
sentiret, non amplius expedire, ut Pho-
tii fautores audirentur. Nihilominus

25. Octobr. jubente Imperatore introducti sunt Epi-
scopi Photio adhærentes, & ipsis præ-
sentibus lectæ sunt litteræ Nicolai Papæ
ad Michaelem Imperatorem & ad Pho-
tium deferente Leone a secretis data.

p. 1048. Tum Elias Syncellus Jerosolymitanus ser-
monem habuit ad Synodum, & postquam
1313. in exordio Gratias egisset Imperatori,
quod tanto zelo Ecclesiæ pacem curaret,
& omnia acta brevissima narratione fu-
isset complexus, omnibus viribus affir-
mavit, libellum abdicationis ab Ignatio
in suo exilio datum, nullius esse valoris,
utpote vi extortum; si tamen revera
talis libellus existeret. Et subjunxit:

*Si Photii Fautores dicant, omnes Metro-
politas & Episcopos congregatos Photium
ordinasse, ideoque, si ipse recipi non posset,
multo minus eum Ordinantes; eis objici-
mus, quod in Concilio secundo sub Theo-
dosio Imperatore in hac Civitate Constan-
tinopolitana celebrato actum est, ubi reje-
cto Maximo Cynico, & omnibus ab ipso
ordinatis, illi tamen, qui ipsum ordina-
verant, damnati non sunt. Hinc etiam
Episcopos, qui, cum ordinaretur Photius,*

**Sup. lib.
XVIII.**

**§. I.
Concil. Con-
stant. c. 4.**

interfuerunt, non rejicimus, quia ab Im- Sæculum IX.
peratore ad id faciendum fuerunt compulsi. A. C. 869.
Solum Gregorium Syracusanum, jam
prius depositum, atque ab Ignatio Patriar-
ca & Ecclesia Romana anathematizatum
damnamus.

Elia hæc elocuto complures Episco-
pi ex Fautoribus Photii, Concilio se sub- Gr. p. 1313.
jicientes, veniam obtinuerunt. (*) Ce-
teri promissa sua & jusjurandum obten-
derunt. Sed omnes Legati dixerunt:
*Hæc omnia vobis dissolvimus per gratiam
JESU Christi, qui nobis ligandi & solven-
di potestatem dedit; quoniam ad ea fa-
cienda compulsi fuistis. Quod Judicium
noscum vobis coram Imperatore & Con-
cilio manifestamus.* Tunc Imperator ad p. 1094.
Episcopos Photianos: *Audivisti jam
sententiam Patriarcharum Romani, Je-
rosolymitani & Antiocheni. Quid vo-
bis videtur? Illi: respondemus ad hæc.
Et aliquis ex eorum numero Euthymius
Cæsa-*

(*) Non accurate hæc narrat Fleurius. Non enim hic aliqui iterum Episcopi Photiani con-
versi, sed Elias sermonem suum prosecutus di-
cit: *Hæc enim plurimi eorum, qui Photii fa-
ctionis erant, scientes, confugerunt salubriter,
ac reverenter atque sensate ad Sanctam Sy-
nodum, & convenientem veniam meruerunt.*
Tom. V. Act. Conc. Edit. Paris. sermo igitur est
de iis, qui ab initio recepti fuerant.

Sæculum IX. Cæsariensis in Cappadocia, a Photio op.
A. C. 869. dinatus, dixit: *Domine Imperator! m-*
eritis te optimum Principem, & Justi-
tiae amantem. Da nobis in litteris pu-
blicis fidem tuam, quod causam nostram
libere propugnare possumus, & speramus
nos demonstraturos, omnia, quæ nobis op-
ponuntur, nullius esse roboris.

Imperator reposuit: *Vos, vos potius,*
loquimini talia, quæ nullius ponderis esse
queunt, cum ea respuitis, quæ a Cathedris
Patriarchalibus decernuntur. Concilia-
bula vestra a vobis solis & solius Prin-
cipis auctoritate, sine Patriarcharum con-
sensu celebrata, Sancta appellare ausi estis;
& hanc Synodus contemnere non eruba-
scitis. Minime ignoratis vos, & quo-
quot sunt sub sole homines, quod per Di-
auxilium quinque Cathedræ Patriarcha-
les in fide errare non possint. Ergo eo-
rum judicia cuncta recipere tenemini.
Sed apparent, vos non credere, ea quæ modo
statuuntur, revera Cathedrarum omnium
auctoritate fieri. Ideo quæro; credi-
tis omnium Patriarcharum sensu hac
fieri, vel non creditis? Episcopi Pho-
tiani responderunt: De hoc non dubi-
tamus. Si creditis, inquit Imperator,
eorum sententiam recipite. Si non cre-
ditis, ego itineris vestri expensas suppedi-
tabo. Ite ad Patriarchas, & in rei veri-
tatem

tatem inquirite. Episcopi Photii: *Hic Sæculum IX.*
inquirendum est. A. C. 869.

§. XXXV.

Objecta Photio faventia.

Zacharias Episcopus Calcedonensis a Photio ordinatus, dixit: *Canones supra Papam Nicolaum & omnes Patriarchas sunt. Si faciant illi, quod contra Canones pugnat, iis non subjicimur.* Julius Papa Marcellum Ancyranum recepit, eumque Concilium Sardicense trecentorum Episcoporum innocentem declaravit, & nibilominus inter Hæreticos hodie anathematizatus est. Infelix ille Apiarius, ab Episcopis Romanis defensus, rejectus est ab Africæ Concilio, quod Papæ scripsit, melius facturum, si propria curaret, & extra fines suos non excederet. Et alia ejusmodi paradigmata decies mille habemus. Si dicatur, Photium non debuisse ex Laico ordinari Archiepiscopum, sequitur quidem, oportere ex hac admonitione Ordinantes imposterum cautos reddi, sed ideo damnari non potest. Ceterum consuetudo banc regulam superavit. Ita ordinati fuere Tarasius, Nicephorus, Nectarius. Cæsareæ, Talassius & Eusebius. Mediolani Ambrosius, & alii innumeri. Item si dicatur, quod a depositis fuerit ordinatus; primum non opinamur hoc verum esse. Neque etiam ob crimina depo-

siti